Mark

- 1 αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου θεου {VAR2: [υιου θεου] }
- 2 καθως γεγραπται εν τω ησαια τω προφητη ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου
- 3 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου
- 4 egeneto iwanny {VAR1: 0 } {VAR2: [0] } baptizwn en th erhmw kai {VAR2: kai } khrusswn baptisma metanoiaz eiz afesin amartiwn
- ⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται παντες και εβαπτιζοντο υπ αυτου εν τω ιορδανη ποταμω εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων
- 6 και ην ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον
- 7 και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου {VAR1: [μου] } {VAR2: μου } ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου
- 8 εγω εβαπτισα υμας υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν {VAR2: εν } πνευματι αγιω
- 9 και εγένετο εν εκειναις ταις ημέραις ηλθέν ιησούς απο ναζαρέτ της γαλιλαίας και εβαπτισθη εις τον ιορδανην υπο ιωαννού
- 10 και ευθυς αναβαινων εκ του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ως περιστεραν καταβαινον εις αυτον
- 11 και φωνη εγένετο {VAR1: [εγένετο] } {VAR2: εγένετο } εκ των ουράνων συ εί ο υίος μου ο αγάπητος εν σοι ευδοκησά
- 12 και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον

- 13 και ην εν τη ερημω τεσσερακοντα ημερας πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω
- 14 μετα δε {VAR1: και μετα } {VAR2: μετα δε } το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσών το ευαγγελιον του θεου
- 15 και λεγων {VAR1: [και λεγων] } {VAR2: και λεγων } οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοείτε και πιστεύετε εν τω ευαγγελίω
- 16 και παραγων παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον σιμωνος αμφιβαλλοντας εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις
- 17 και είπεν αυτοίς ο ιησούς δεύτε οπίσω μου και ποίησω υμάς γενέσθαι αλιείς ανθρώπων
- 18 και ευθυς αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω
- 19 και προβας ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα
- 20 και ευθυς εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου
- 21 και εισπορευονται εις καφαρναουμ και ευθυς τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν
- 22 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις
- 23 και ευθυς ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν
- ²⁴ λεγων τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου
- 25 και επετιμησεν αυτώ ο ιησούς λεγών {VAR1: [λεγών] } {VAR2: λεγών } φιμώθητι και εξελθε εξ αυτού
- 26 και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και φωνησαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου

- ²⁷ και εθαμβηθησαν απαντες ωστε συζητειν προς εαυτους {VAR1: αυτους } {VAR2: προς εαυτους } λεγοντας τι εστιν τουτο διδαχη καινη κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω
- 28 και εξηλθεν η ακοη αυτου ευθυς πανταχου εις ολην την περιχώρον της γαλιλαιας
- ²⁹ και ευθυς εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου
- 30 η δε πενθερα σιμώνος κατέκειτο πυρεσσούσα και ευθύς λεγούσιν αυτώ περί αυτής
- 31 και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος και αφηκεν αυτην ο πυρετος και διηκονει αυτοις
- 32 οψιας δε γενομενης στε εδυ {VAR1: εδυσεν } {VAR2: εδυ } ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους
- 33 και ην ολη η πολις επισυνηγμενη προς την θυραν
- 34 και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον χριστον ειναι {VAR1: [χριστον ειναι] }
- 35 και πρωι εννυχα λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν {VAR1: [και απηλθεν] } {VAR2: και απηλθεν } εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο
- 36 και κατεδιωξεν αυτον σιμων και οι μετ αυτου
- 37 και ευρον αυτον και λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε
- 38 και λεγει αυτοις αγωμεν αλλαχου εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξηλθον
- 39 και ηλθεν κηρυσσων εις τας συναγωγας αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων
- 40 και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων {VAR2: και } λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι
- 41 και σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα αυτου ηψατο και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι
- 42 και ευθυς απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη

- ⁴³ και εμβριμησαμενος αυτω ευθυς εξεβαλεν αυτον
- 44 και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωυσης εις μαρτυριον αυτοις
- 45 ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερως εις πολιν εισελθειν αλλ εξω επ ερημοις τοποις ην {VAR1: [ην] } {VAR2: ην } και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν

- 1 και εισελθων παλιν εις καφαρναουμ δι ημερων ηκουσθη στι εν οικω εστιν
- 2 και συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον
- 3 και ερχονται φεροντες προς αυτον παραλυτικον αιρομένον υπο τέσσαρων
- ⁴ και μη δυναμενοι προσενεγκαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραβαττον οπου ο παραλυτικος κατεκειτο
- 5 και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφιενται σου αι αμαρτιαι
- 6 ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων
- 7 τι ουτος ουτως λαλει βλασφημει τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος
- 8 και ευθυς επίγνους ο ιησούς τω πνευματί αυτού ότι ουτως {VAR1: [ουτως] } {VAR2: ουτως } διαλογίζονται εν εαυτοίς λέγει αυτοίς {VAR1: [αυτοίς] } {VAR2: αυτοίς } τι ταυτά διαλογίζεσθε εν ταις καρδιαίς υμών
- 9 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφιενται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειρε και {VAR1: εγειρου [και] } {VAR2: εγειρε και } αρον τον κραβαττον σου και περιπατει
- 10 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν έχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι αμαρτιας επι της γης λεγει τω παραλυτικω
- 11 σοι λεγω εγειρε αρον τον κραβαττον σου και υπαγε εις τον οικον σου

- 12 και ηγερθη και ευθυς αρας τον κραβαττον εξηλθεν εμπροσθεν παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας {VAR1: [λεγοντας] } {VAR2: λεγοντας } οτι ουτως ουδεποτε ειδομεν
- 13 και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους
- ¹⁴ και παραγων ειδεν λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω
- 15 και γινεται κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθουν αυτω
- 16 και οι γραμματεις των φαρισαιων ιδοντες οτι εσθιει μετα των αμαρτωλων και τελωνων ελεγον τοις μαθηταις αυτου οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει
- 17 και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις [οτι] ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους
- 18 και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι φαρισαιοι νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι μαθηται των φαρισαιων νηστευουσιν οι δε σοι μαθηται {VAR1: [μαθηται] } {VAR2: μαθηται } ου νηστευουσιν
- 19 και είπεν αυτοίς ο ίησους μη δυνανται οι υιοί του νυμφωνός εν ω ο νυμφιός μετ αυτών έστιν νηστευείν όσον χρονόν έχουσιν τον νυμφιόν μετ αυτών ου δυνανται νηστευείν
- 20 ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστευσουσιν εν εκεινη τη ημερα
- 21 ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιραπτει επι ιματιον παλαιον ει δε μη αιρει το πληρωμα απ αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται
- 22 και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρηξει ο οινος τους ασκους και ο οινος απολλυται και οι ασκοι αλλα {VAR1: [αλλα } {VAR2: αλλα } οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον {VAR1: καινους] } {VAR2: καινους }
- 23 και εγένετο αυτόν εν τοις σαββασιν διαπορευέσθαι {VAR1: διαπορευέσθαι } {VAR2: παραπορευέσθαι } δια των σποριμών και οι μαθηται αυτόυ ηρξαντό όδον ποιείν τιλλοντές τους σταχύας

- 24 και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν
- 25 και λεγει αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυίδ στε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου
- 26 πως {VAR1: [πως] } {VAR2: πως } εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τους ιερεις και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν
- 27 και ελέγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγένετο και ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον
- 28 ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

- 1 και εισηλθεν παλιν εις την {VAR2: την } συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα
- 2 και παρετηρούν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπεύσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτού
- 3 και λεγει τω ανθρωπω τω την χειρα εχοντι ξηραν {VAR1: χειρα εχοντι ξηραν } {VAR2: ξηραν χειρα εχοντι } εγειρε εις το μεσον
- ⁴ και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι {VAR1: αγαθοποιησαι } {VAR2: αγαθον ποιησαι **} η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων
- 5 και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου {VAR1: σου } και εξετεινεν και απεκατεσταθη η χειρ αυτου
- 6 και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθυς μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εδιδουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν
- ⁷ και ο ιησους μετα των μαθητων αυτου ανεχωρησεν προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας {VAR1: ηκολουθησεν } {VAR2: [ηκολουθησεν] } και απο της ιουδαιας
- ⁸ και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμαιας και περαν του ιορδανου και περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουοντες οσα εποιει {VAR1: ποιει } {VAR2: εποιει } ηλθον προς αυτον

- 9 και είπεν τοις μαθηταίς αυτου ίνα πλοιαρίον προσκαρτερή αυτω δια τον οχλον ίνα μη θλιβωσίν αυτον
- 10 πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αψωνται οσοι είχον μαστίγας
- 11 και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρουν προσεπιπτον αυτω και εκραζον λεγοντα {VAR1: λεγοντα } {VAR2: λεγοντες } οτι συ ει ο υιος του θεου
- 12 και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερον ποιησωσιν
- 13 και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος και απηλθον προς αυτον
- 14 και εποιησεν δωδεκα ους και αποστολους
 ωνομασεν {VAR1: ους και αποστολους ωνομασεν }
 {VAR2: [ους και αποστολους ωνομασεν] } ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν
- 15 και έχειν εξουσιαν εκβαλλειν τα δαιμονια {VAR1: και εποιησέν τους δωδέκα } {VAR2: [και εποιησέν τους δωδέκα] }
- 16 και επεθηκεν ονομα τω σιμωνι πετρον
- 17 και ιακώβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακώβου και επεθηκέν αυτοίς ονοματα {VAR1: ονομα } {VAR2: <ονοματα> } βοανηρίες ο εστίν υιοι βροντης
- ¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και μαθθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον καναναιον
- 19 και ιουδαν ισκαριωθ ος και παρεδωκεν αυτον και ερχεται εις οικον
- 20 και συνερχεται παλιν [0] οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μηδε αρτον φαγειν
- 21 και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη
- ²² και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια
- 23 και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν

- ²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη
- 25 και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυνησεται η οικια εκεινη σταθηναι {VAR1: στηναι } {VAR2: σταθηναι }
- 26 και ει ο σατανας ανέστη εφ εαυτον και εμερισθη ου δυναται στηναι αλλα τέλος έχει
- 27 αλλ ου δυναται ουδεις εις την οικιαν του ισχυρου εισελθων τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει
- ²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τοις υιοις των ανθρωπων τα αμαρτηματα και αι βλασφημιαι οσα εαν βλασφημησωσιν
- 29 ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλα ενοχος εστιν αιωνιου αμαρτηματος
- 30 οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει
- 31 και ερχονται {VAR1: ερχονται } {VAR2: ερχεται } η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και εξω στηκοντες απεστείλαν προς αυτον καλουντες αυτον
- 32 και εκαθητο περι αυτον οχλος και λεγουσιν αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου {VAR2: [και αι αδελφαι σου] } εξω ζητουσιν σε
- 33 και αποκριθεις αυτοις λεγει τις εστιν η μητηρ μου και οι αδελφοι μου {VAR2: [μου] }
- 34 και περιβλεψαμενος τους περι αυτον κυκλω καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου
- 35 ος γαρ {VAR2: [γαρ] } αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη και μητηρ εστιν

- 1 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συναγεται προς αυτον οχλος πλειστος ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ησαν
- 2 και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου
- 3 ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων σπειραι

- 4 και εγένετο εν τω σπειρείν ο μεν έπεσεν παρά την οδον και ηλθέν τα πετείνα και κατέφαγεν αυτο
- 5 και αλλο επέσεν επι το πετρωδές και {VAR1: [και] } οπου ουκ είχεν γην πολλην και εύθυς εξανετείλεν δια το μη έχειν βαθος γης
- 6 και στε ανετείλεν ο ηλιος εκαυματισθη και δια το μη εχείν ρίζαν εξηρανθη
- 7 και αλλο επέσεν εις τας ακανθας και ανέβησαν αι ακανθαι και συνέπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκέν
- 8 και αλλα επέσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανομένα και έφερεν εις $\{VAR1: \epsilon \iota \varsigma\}$ $\{VAR2: \epsilon v\}$ τριακοντα και έν εξηκοντα και εν έκατον
- 9 και ελεγεν ος εχει ωτα ακουειν ακουετω
- 10 και ότε εγένετο κατά μονάς πρώτων αυτόν οι περί αυτόν συν τοις δώδεκα τας παραβολάς
- 11 και ελεγεν αυτοις υμιν το μυστηριον δεδοται της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται
- 12 ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις
- 13 και λεύει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας υνωσέσθε
- 14 ο σπειρων τον λογον σπειρει
- 15 ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθυς ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εις αυτους
- 16 και ουτοι εισιν ομοιως {VAR1: ομοιως } οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθυς μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον
- 17 και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζονται
- 18 και αλλοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι εισιν οι τον λογον ακουσαντες
- 19 και αι μεριμναι του αιωνος και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται

- 20 και εκείνοι εισίν οι επί την γην την κάλην σπαρέντες οιτίνες ακουουσίν τον λογόν και παραδέχονται και καρποφορούσιν εν τριακοντά και εν {VAR1: [ev] } {VAR2: εν } εξηκοντά και εν {VAR1: [ev] } {VAR2: εν } εκάτον
- 21 και έλεγεν αυτοίς {VAR1: οτι } μητι έρχεται ο λύχνος ινα υπό τον μοδίον τέθη η υπό την κλίνην ουχ ινα έπι την λύχνιαν τέθη
- 22 ου γαρ εστιν κρυπτον εαν μη ινα φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα ελθη εις φανερον
- 23 ei tic egei wta akouein akouetw
- ²⁴ και ελέγεν αυτοις βλέπετε τι ακούετε εν ω μετρω μετρείτε μετρηθησεται υμίν και προστέθησεται υμίν
- 25 ος γαρ εχει δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου
- 26 και ελέγεν ουτως έστιν η βασιλεία του θέου ως ανθρωπος βαλή τον σπορον έπι της γης
- ²⁷ και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστα και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος
- 28 αυτοματη η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρης {VAR1: ειτεν σταχυν ειτεν πληρη } {VAR2: ειτα σταχυν ειτα $<\!\!\pi\!\lambda\!\eta\!\rho\!\eta\!\varsigma\!>$ } σιτον εν τω σταχυι
- 29 σταν δε παραδοι ο καρπος ευθυς αποστελλει το δρεπανον στι παρεστηκεν ο θερισμος
- 30 και έλεγεν πως ομοιωσωμέν την βασιλείαν του θέου η εν τινί αυτην παραβολη θωμέν
- 31 ως κοκκω σιναπέως ος όταν σπάρη έπι της γης μικροτέρον ον παντών των σπέρματών των έπι της γης
- 32 και όταν σπαρή αναβαίνει και γινεται μείζον παντών των λαχανών και ποιεί κλαδούς μεγάλους ώστε δυνάσθαι υπο την σκιάν αυτού τα πετείνα του ουράνου κατασκήνουν
- 33 και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως ηδυναντο ακουειν
- 34 χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις ιδιοις μαθηταις επελυεν παντα
- 35 και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν

- 36 και αφέντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα πλοια ην μετ αυτου
- 37 και γινεται λαιλαψ μεγαλη ανεμου και τα κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε ηδη γεμιζεσθαι το πλοιον
- ³⁸ και αυτος ην εν τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και εγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα
- 39 και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη
- 40 και είπεν αυτοίς τι δείλοι έστε ουπώ έχετε πιστίν
- 41 και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουει αυτω

- 1 kai hldon eig to peran the halasshe eig thn cwrantwn gerashnwn
- 2 και εξελθοντος αυτου εκ του πλοιου {VAR1: [ευθυς] } {VAR2: ευθυς } υπηντησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω
- 3 ος την κατοικησιν είχεν εν τοις μνημασιν και ουδε αλύσει ουκετι ουδείς εδυνατό αυτόν δησαι
- ⁴ δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις ισχυεν αυτον δαμασαι
- 5 και δια παντος νυκτος και ημερας εν τοις μνημασιν και εν τοις ορεσιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις
- 6 και ιδων τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτον {VAR1: αυτον } {VAR2: αυτω }
- 7 και κραξας φωνη μεγαλη λεγει τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης
- 8 ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου
- 9 και επηρωτα αυτον τι ονομα σοι και λεγει αυτω λεγιων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν

- 10 και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτα αποστειλη εξω της χωρας
- 11 ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη
- 12 και παρεκαλεσαν αυτον λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν
- 13 και επετρεψεν αυτοις και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση
- 14 και οι βοσκοντες αυτους εφυγον και απηγγείλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και ηλθον ιδείν τι εστίν το γεγονός
- 15 και ερχονται προς τον ιησούν και θεωρούσιν τον δαιμονίζομενον καθημένον ιματισμένον και σωφρονούντα τον εσχηκότα τον λεγιώνα και εφοβηθησαν
- 16 και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων
- 17 και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων
- 18 και εμβαινοντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα μετ αυτου η
- 19 και ουκ αφηκέν αυτον αλλα λέγει αυτώ υπαγέ εις τον οικόν σου προς τους σους και απαγγείλον αυτοίς οσα ο κυρίος σοι πέποιηκέν και ηλέησεν σε
- 20 και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον
- 21 και διαπερασαντος του ιησού εν τω πλοίω {VAR1: εν τω πλοίω } {VAR2: [εν τω πλοίω] } παλίν εις το πέραν συνήχθη οχλός πόλυς επ αυτόν και ην παρά την θαλασσάν
- 22 και ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου
- 23 και παρακαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης τας χειρας αυτη ινα σωθη και ζηση
- ²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλίβον αυτον
- ²⁵ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος δωδεκα ετη

- ²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα
- 27 ακουσασα τα {VAR1: τα } περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου
- 28 ελέγεν γαρ ότι εαν αψωμαί καν των ιματίων αυτού σωθησομαί
- 29 και ευθυς εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος
- 30 και ευθυς ο ιησους επιγνους εν εαυτώ την εξ αυτού δυναμιν εξελθούσαν επιστραφείς εν τω οχλώ ελεγεν τις μου ηψατό των ιματίων
- 31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο
- 32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν
- 33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν
- 34 ο δε είπεν αυτή θυγατηρ η πιστις σου σεσώκεν σε υπαγε είς είρηνην και ίσθι υγίης από της μαστίγος σου
- 35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον
- 36 ο δε ιησους παρακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε
- 37 και ουκ αφηκέν ουδενά μετ αυτου συνακολουθησαι ει μη τον πετρον και ιακώβον και ιωαννην τον αδελφον ιακώβου
- 38 και ερχονται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον και κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα
- 39 και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει
- 40 και κατεγελων αυτου αυτος δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον

- 41 και κρατησας της χειρος του παιδιού λεγει αυτη ταλιθα κουμ ο εστιν μεθερμηνευομένον το κορασιον σοι λεγω έγειρε
- 42 και ευθυς ανέστη το κορασιον και περιέπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν {VAR1: ευθυς } {VAR2: [ευθυς] } εκστασει μεγαλη
- 43 και διεστείλατο αυτοις πολλα ινα μηδείς γνοι τουτο και είπεν δοθηναι αυτη φαγείν

- 1 και εξηλθεν εκειθεν και ερχεται εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου
- ² και γενομένου σαββατου ηρξατο διδασκείν εν τη συναγωγη και {VAR1: οι } πολλοι ακουοντές εξεπλησσοντο λέγοντες ποθέν τουτώ ταυτά και τις η σοφια η δοθείσα τουτώ και αι δυναμείς τοιαυταί δια των χειρών αυτού γινομέναι
- ³ ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος της μαριας και αδελφος ιακωβου και ιωσητος και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω
- ⁴ και έλεγεν αυτοις ο ιησούς ότι ουκ έστιν προφητης ατίμος ει μη εν τη πατριδί αυτού και εν τοις συγγένευσιν αυτού και εν τη οικία αυτού
- 5 και ουκ εδυνατο εκει ποιησαι ουδεμιαν δυναμιν ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν
- 6 και εθαυμαζεν {VAR1: εθαυμασεν } {VAR2: εθαυμαζεν } δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων
- ⁷ και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων
- 8 και παρηγγείλεν αυτοίς ινα μηδέν αιρωσίν είς οδον εί μη ραβδον μονον μη αρτον μη πηράν μη είς την ζωνην χαλκον
- 9 αλλα υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε {VAR1: ενδυσασθαι } {VAR2: ενδυσησθε } δυο χιτωνας
- 10 και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν

- 11 και ος αν τοπος μη δεξηται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις
- 12 και εξελθοντες εκηρυξαν ινα μετανοωσιν
- 13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον
- ¹⁴ και ηκουσεν ο βασίλευς ηρωδης φανέρον γαρ εγένετο το ονομα αυτου και έλεγον οτι ιωαννης ο βαπτίζων εγηγερται εκ νέκρων και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμείς εν αυτω
- 15 αλλοι δε ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης ως εις των προφητων
- 16 ακουσας δε ο ηρωδης ελεγεν ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος ηγερθη
- 17 αυτος γαρ ο ηρωδης αποστείλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν
- 18 ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου
- 19 η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο
- 20 ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα ηπορει και ηδεως αυτου ηκουεν
- 21 και γενομένης ημέρας ευκαιρού ότε ηρώδης τοις γενεσιοίς αυτού δείπνον εποίησεν τοις μεγιστασίν αυτού και τοις χιλιαρχοίς και τοις πρώτοις της γαλιλαίας
- 22 και εισελθουσης της θυγατρος αυτου ηρωδιαδος και ορχησαμενης ηρεσεν τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ο δε βασιλευς ειπεν {VAR1: ο δε βασιλευς ειπεν } {VAR2: ειπεν ο βασιλευς } τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελης και δωσω σοι
- 23 και ωμοσεν αυτη {VAR2: [πολλα] } οτι ** εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου
- 24 και εξελθουσα είπεν τη μητρί αυτης τι αιτησωμαι η δε είπεν την κεφαλην ιώαννου του βαπτίζοντος
- 25 και εισελθουσα ευθυς μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα εξαυτης δως μοι επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

- 26 και περιλυπος γενομένος ο βασιλέυς δια τους ορκους και τους ανακειμένους ουκ ηθέλησεν αθέτησαι αυτην
- 27 και ευθυς αποστείλας ο βασίλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεγκαι την κεφαλην αυτου
- 28 και απέλθων απέκεφαλισεν αυτόν εν τη φυλακη και ηνέγκεν την κεφαλην αυτόυ επι πινακι και εδώκεν αυτήν τω κορασίω και το κορασίον εδώκεν αυτήν τη μητρί αυτής
- 29 και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω
- 30 και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν
- ³¹ και λεγει αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυσασθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν
- 32 και απηλθον εν τω πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν
- 33 και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν {VAR1: εγνωσαν } {VAR2: επεγνωσαν } πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους
- ³⁴ και εξελθων ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτους οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα
- 35 και ηδη ωρας πολλης γενομένης προσελθοντές αυτω οι μαθηται αυτου έλεγον οτι έρημος έστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη
- 36 απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις τι φαγωσιν
- 37 ο δε αποκριθεις είπεν αυτοίς δότε αυτοίς υμείς φαγείν και λεγουσίν αυτώ απελθοντές αγορασωμέν δηναρίων διακοσίων αρτούς και δωσομέν αυτοίς φαγείν
- 38 ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους έχετε {VAR1: έχετε αρτους } {VAR2: αρτους έχετε } υπαγέτε ίδετε και γνοντές λεγουσίν πέντε και δύο ίχθυας
- 39 και επεταξεν αυτοις ανακλιναι {VAR1: ανακλιθηναι } {VAR2: ανακλιναι } παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω

- 40 και ανέπεσαν πρασιαι πρασιαι κατα εκατον και κατα πεντηκοντα
- 41 και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου {VAR2: [αυτου] } ινα παρατιθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν
- 42 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν
- 43 και ηραν κλασματα δωδεκα κοφινων πληρωματα και απο των ιχθυων
- 44 και ησαν οι φαγοντες {VAR1: τους αρτους } {VAR2: [τους αρτους] } πεντακισχιλιοι ανδρες
- 45 και ευθυς ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυει τον οχλον
- 46 και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι
- 47 και οψιας γενομένης ην το πλοίον εν μέσω της θαλασσης και αυτός μονός έπι της γης
- 48 και ιδων αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους
- 49 οι δε ιδοντες αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εδοξαν οτι φαντασμα εστιν και ανεκραξαν
- 50 παντες γαρ αυτον είδον και εταραχθησαν ο δε ευθυς ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσείτε εγω είμι μη φοβείσθε
- 51 και ανέβη προς αυτούς εις το πλοίον και εκοπάσεν ο ανέμος και λιαν {VAR2: [εκ περίσσου] } εν εαυτοίς εξιστάντο και εθαυμάζον **
- 52 ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις αλλ ην αυτων η καρδια πεπωρωμενη
- 53 και διαπερασαντες επι την γην ηλθον εις γεννησαρετ και προσωρμισθησαν
- 54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθυς επιγνοντες αυτον
- 55 περιεδραμον ολην την χωραν εκεινην και ηρξαντο επι τοις κραβαττοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εστιν

56 και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η εις πολεις η εις αγρους εν ταις αγοραις ετιθεσαν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αψωνται και οσοι αν ηψαντο αυτου εσωζοντο

- 1 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων
- ² και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου οτι κοιναις χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιουσιν τους αρτους
- ³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων
- ⁴ και απ αγορας εαν μη βαπτισωνται {VAR1: ραντισωνται } {VAR2: βαπτισωνται } ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων {VAR2: [και κλινων] }
- ⁵ και επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις δια τι ου περιπατουσιν οι μαθηται σου κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα κοιναις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον
- 6 ο δε ειπεν αυτοις καλως επροφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται {VAR1: οτι } {VAR2: [οτι] } ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου
- 7 ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων
- 8 αφεντες την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων
- 9 kai elegen autois kalws abeteite thn entolyn tou beou ina thn paradosin umwn sthshte {VAR1: thrhshte } {VAR2: sthshte }
- 10 μωυσης γαρ είπεν τιμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου και ο κακολογών πατέρα η μητέρα θανατώ τελευτατώ
- 11 υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης
- 12 ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι η τη μητρι

- 13 ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε
- ¹⁴ και προσκαλεσαμενος παλιν τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουσατε μου παντες και συνετε
- 15 ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται κοινωσαι αυτον αλλα τα εκ του ανθρωπου εκπορευομενα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον 7:16

16

- 17 και στε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου την παραβολην
- 18 και λεύει αυτοίς ουτως και υμείς ασυνετοί έστε ου νόειτε ότι παν το εξωθέν εισπορευομένον είς τον ανθρώπον ου δυναται αυτον κοινώσαι
- ¹⁹ οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζων παντα τα βρωματα
- 20 ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον
- 21 εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται πορνειαι κλοπαι φονοι
- 22 μοιχειαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη
- 23 παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον
- 24 εκείθεν δε αναστας απήλθεν είς τα ορία τυρού και σίδωνος] {VAR1: [και σίδωνος] } και είσελθων είς οίκιαν ουδενα ηθέλεν γνωναι και ούκ ηδυνήθη {VAR1: ηδύνασθη } {VAR2: ηδύνηθη } λαθείν
- 25 αλλ ευθυς ακουσασα γυνη περι αυτου ης είχεν το θυγατρίον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπέσεν προς τους ποδας αυτου
- 26 η δε γυνη ην ελληνις συροφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης
- ²⁷ και ελέγεν αυτή αφές πρώτον χορτασθήναι τα τέκνα ου γαρ έστιν καλον λαβείν τον αρτόν των τέκνων και τοις κυναριοίς βαλείν

- ²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι {VAR1: ναι } κυριε και τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιουσιν απο των ψιχιων των παιδιων
- ²⁹ και είπεν αυτή δια τουτόν τον λογον υπαγε εξεληλύθεν εκ της θυγατρός σου το δαιμονίον
- 30 και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το παιδιον βεβλημενον επι την κλινην και το δαιμονιον εξεληλυθος
- 31 και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου ηλθεν δια σιδωνος εις την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως
- 32 και φερουσιν αυτω κωφον και μογιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα
- 33 και απολαβομένος αυτον από του όχλου κατ ιδιαν εβαλέν τους δακτύλους αυτού εις τα ώτα αυτού και πτύσας ηψατό της γλώσσης αυτού
- 34 και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφφαθα ο εστιν διανοιχθητι
- 35 και ευθεως {VAR2: [ευθεως] } διηνοιχθησαν ** αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως
- 36 και διεστείλατο αυτοίς ινα μηδενί λεγωσίν οσον δε αυτοίς διεστελλετο αυτοί μαλλον περισσοτέρον εκηρυσσον
- 37 και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλως παντα πεποιηκέν και τους κωφούς ποιεί ακουείν και {VAR2: [τους] } αλαλούς λαλείν

- 1 εν εκειναις ταις ημεραις παλιν πολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος τους μαθητας λεγει αυτοις
- 2 σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν
- 3 και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω και τινες αυτων απο μακροθεν ηκασιν {VAR1: εισιν } {VAR2: ηκασιν }
- 4 και απέκριθησαν αυτώ οι μαθηταί αυτού ότι ποθέν τουτούς δυνήσεται τις ώδε χορτάσαι αρτών έπ ερημίας

- 5 kai hrwta autouς posouς ecete artouς oi de eipan epta
- 6 και παραγγελλει τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παρατιθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω
- 7 και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας αυτα ειπεν και ταυτα παρατιθεναι
- 8 και εφαγον και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδας
- 9 ησαν δε ως τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτους
- 10 και ευθυς εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα
- 11 και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον
- 12 και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη ζητει σημειον αμην λεγω υμιν ** {VAR2: υμιν } ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον
- 13 kai ajeis autous palin embas aphlben eis to peran
- 14 και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ είχον μεθ εαυτών εν τω πλοιώ
- 15 και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου
- 16 και διελογιζοντο προς αλληλους οτι αρτους ουκ εχουσιν
- 17 και γνους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ έχετε ουπω νοείτε ουδε συνιέτε πεπωρωμένην έχετε την καρδιάν υμών
- 18 οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε
- 19 στε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχιλιους ποσους κοφινους κλασματων πληρεις ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα
- 20 στε τους επτα εις τους τετρακισχιλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε και λεγουσιν {VAR1: αυτω } {VAR2: [αυτω] } επτα
- 21 και ελέγεν αυτοις ουπω συνιέτε

- 22 και ερχονται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται
- 23 και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηνεγκεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπεις
- 24 και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας
- 25 ειτα παλιν επεθηκέν {VAR1: εθηκέν } {VAR2: επεθηκέν } τας χειράς επί τους οφθαλμούς αυτού και διέβλεψεν και απέκατεστη και ενέβλεπέν τηλαυγώς απάντα
- 26 και απεστείλεν αυτον εις οίκον αυτου λεύων μηδε εις την κώμην εισελθης
- ²⁷ και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι
- 28 οι δε ειπαν αυτω λεγοντες οτι {VAR1: οτι } {VAR2: [οτι] } ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε οτι εις των προφητων
- 29 και αυτος επηρωτα αυτους υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χριστος
- 30 και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου
- 31 και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι υπο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι
- 32 και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος ο πετρος αυτον ηρξατο επιτιμαν αυτω
- 33 ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν πετρω και λεγει υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων
- 34 και προσκαλεσαμένος τον όχλον συν τοις μαθηταις αυτου είπεν αυτοις εί τις θέλει όπισω μου ακολουθείν {VAR1: ελθείν } {VAR2: ακολουθείν } απαρνησασθώ εαυτον και αράτω τον σταυρον αυτου και ακολουθείτω μοι

- 35 ος gar έαν θέλη την ψυχην αυτου {VAR1: εαυτου ψυχην } {VAR2: ψυχην αυτου } σωσαι απολέσει αυτην ος δ αν απολέσει την ψυχην αυτου ένεκεν έμου και {VAR1: [έμου και] } {VAR2: έμου και } του έυαγγελιου σωσει αυτην
- 36 τι γαρ ωφελει ανθρωπον κερδησαι τον κοσμον ολον και ζημιωθηναι την ψυχην αυτου
- 37 τι γαρ δοι ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου
- 38 ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

- 1 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες ωδε των εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει
- ² και μετα ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και τον {VAR2: τον } ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων
- 3 και τα ιματία αυτου εγένετο στιλβοντα λευκα λιαν οια γναφευς επι της γης ου δυναται ουτως λευκαναι
- 4 και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωυσει και ησαν συλλαλουντες τω ιησου
- ⁵ και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν τρεις σκηνας σοι μιαν και μωυσει μιαν και ηλια μιαν
- 6 ου γαρ ηδει τι αποκριθη εκφοβοι γαρ εγενοντο
- 7 και εγένετο νέφελη επισκιάζουσα αυτοίς και εγένετο φωνη εκ της νέφελης ουτος έστιν ο υίος μου ο αγάπητος ακούετε αυτού
- 8 και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων {VAR1: μεθ εαυτων ει μη τον ιησουν μονον } {VAR2: αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων }
- 9 και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι α ειδον διηγησωνται ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

- 10 και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι
- 11 και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον
- 12 ο δε εφη αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστανει παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενηθη
- 13 αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελον καθως γεγραπται επ αυτον
- 14 και ελθοντες προς τους μαθητας ειδον οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεις συζητουντας προς αυτους
- 15 και ευθυς πας ο οχλος ιδοντες αυτον εξεθαμβηθησαν και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον
- ¹⁶ και επηρωτησεν αυτους τι συζητειτε προς αυτους
- ¹⁷ και απεκριθη αυτω εις εκ του οχλου διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον
- 18 και οπου εαν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας και ξηραινεται και ειπα τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν
- 19 ο δε αποκριθεις αυτοις λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με
- 20 και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον το πνευμα ευθυς συνεσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων
- 21 και επηρωτησέν τον πατέρα αυτού πόσος χρονός εστιν ως τουτό γεγονέν αυτώ ο δε είπεν εκ παιδιόθεν
- 22 και πολλακις και εις πυρ αυτον εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνη βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας
- 23 o de ihsous eipen auto to ei dunh panta dunata to pistenonti
- 24 ευθυς κραξας ο πατηρ του παιδιου ελεγεν πιστευω βοηθει μου τη απιστια
- 25 ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το αλαλον και κωφον πνευμα εγω επιτασσω σοι εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον

- ²⁶ και κραξας και πολλα σπαραξας εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε τους πολλους λεγειν οτι απεθανεν
- 27 ο δε ιησους κρατησας της χειρος αυτου ηγειρεν αυτον και ανεστη
- 28 και εισελθοντος αυτου εις οικον οι μαθηται αυτου κατ ιδιαν επηρωτων αυτον οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο
- 29 και είπεν αυτοίς τουτο το γενός εν ουδενί δυναται εξελθείν ει μη εν προσεύχη
- 30 κακείθεν εξελθοντες παρεπορεύοντο {VAR1: επορεύοντο } {VAR2: παρεπορεύοντο } δια της γαλιλαίας και ουκ ηθέλεν ίνα τις γνοί
- 31 εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις {VAR1: [αυτοις] } {VAR2: αυτοις } οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις μετα τρεις ημερας αναστησεται
- 32 οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι
- 33 και ηλθον εις καφαρναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω διελογιζεσθε
- 34 οι δε εσιώπων προς αλληλούς γαρ διέλεχθησαν εν τη οδω τις μείζων
- 35 και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος
- 36 και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο είπεν αυτοίς
- 37 ος αν εν {VAR1: [εν] } {VAR2: εν } των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν εμε δεχηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με
- 38 εφη αυτώ ο ιωαννης διδασκάλε ειδομέν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονία και εκώλυομέν αυτόν ότι ουκ ηκολούθει ημίν
- 39 ο δε ιησους είπεν μη κωλύετε αυτόν ουδείς γαρ εστιν ος ποίησει δυναμίν επί τω ονοματί μου και δυνησεται τάχυ κακολογησαί με
- 40 os gar ouk estin ka θ hiwn uper hiwn estin

- 41 ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν οτι ου μη απολεση τον μισθον αυτου
- 42 και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε {VAR2: [εις εμε] } καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν
- 43 και εαν σκανδαλιση {VAR1: σκανδαλιση } {VAR2: σκανδαλιζη } σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον εστιν σε κυλλον εισελθειν εις την ζωην η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον 9:44

44

45 και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σε εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν 9:46

46

- ⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σε εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την {VAR2: την } γεενναν
- 48 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται
- ⁴⁹ πας γαρ πυρι αλισθησεται
- 50 καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε έχετε εν εαυτοις αλα και ειρηνεύετε εν αλληλοίς

- 1 και εκείθεν αναστας ερχεται εις τα ορία της ιουδαίας και {VAR1: και } {VAR2: [και] } περαν του ιορδανού και συμπορεύονται πάλιν οχλοί προς αυτον και ως είωθει πάλιν εδίδασκεν αυτούς
- ² και προσελθοντες οι φαρισαιοι {VAR1: [προσελθοντες φαρισαιοι] } {VAR2: προσελθοντες φαρισαιοι } επηρωτων αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον
- 3 o de apokribeiz eipen autoiz ti umin eneteilato mwushz
- 4 οι δε ειπαν επετρεψεν μωυσης βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι

- 5 ο δε ιησους είπεν αυτοίς προς την σκληροκαρδίαν υμών εγραψεν υμίν την εντολην ταυτην
- 6 apo de arche ktisews arsen kai quù epoinsen autous {VAR1: [autous] } {VAR2: autous }
- 7 ενέκεν τουτού καταλείψει ανθρώπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα και προσκολληθησεται προς την γυναικά αυτού $\{VAR2\colon [$ και προσκολληθησεται προς την γυναικά αυτού] $\}$
- 8 και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ
- 9 ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω
- 10 και εις την οικιαν παλιν οι μαθηται περι τουτου επηρωτων αυτον
- 11 και λεγει αυτοις ος αν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην
- 12 και εαν αυτη απολυσασα τον ανδρα αυτης γαμηση αλλον μοιχαται
- 13 και προσεφερον αυτω παιδια ινα αυτων αψηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις
- 14 ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και είπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαί προς με μη κωλύετε αυτα των γαρ τοιουτών εστιν η βασιλεία του θεου
- 15 αμην λεγω υμιν ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην
- 16 και εναγκαλισαμενος αυτα κατευλογει τιθεις τας χειρας επ αυτα
- 17 και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω
- 18 ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος
- 19 τας εντολας οιδας μη φονευσης μη μοιχευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα
- ²⁰ ο δε εφη αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου

- 21 ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σε υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος [τοις] πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι
- 22 ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα
- ²³ και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται
- ²⁴ οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν
- 25 ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της {VAR1: τρυμαλιας } {VAR2: [της] τρυμαλιας [της] } ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν
- 26 οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς αυτον {VAR1: αυτον } {VAR2: εαυτους } και τις δυναται σωθηναι
- 27 εμβλεψας αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα παρα τω {VAR1: [τω] } {VAR2: τω } θεω
- 28 ηρξατο λεγειν ο πετρος αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθηκαμεν σοι
- 29 εφη ο ιησους αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η μητερα η πατερα η τεκνα η αγρους ενέκεν εμού και {VAR1: [eneken] } {VAR2: eneken} του ευαγγελίου
- 30 εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον
- 31 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και [οι] εσχατοι πρωτοι
- 32 ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο οι δε ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν
- 33 οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν

- ³⁴ και εμπαιξουσιν αυτω και εμπτυσουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και αποκτενουσιν και μετα τρεις ημερας αναστησεται
- 35 και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι {VAR1: [δυο] } υιοι ζεβεδαιου λεγοντες αυτω διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν σε ποιησης ημιν
- 36 o de eipen autois ti helete {VAR2: [me] } poihsw umin
- 37 οι δε ειπαν αυτω δος ημιν ινα εις σου εκ δεξιων και εις εξ αριστερων καθισωμεν εν τη δοξη σου
- 38 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω πινω η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι
- 39 οι δε ειπαν αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε
- 40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου η εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται
- 41 και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου
- 42 και προσκαλεσαμενος αυτους ο ιησους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων
- 43 ουχ ουτως δε εστιν εν υμιν αλλ ος αν θελη μεγας γενεσθαι εν υμιν εσται υμων διακονος
- 44 και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εσται παντων δουλος
- 45 και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων
- ⁴⁶ και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου ο υιος τιμαιου βαρτιμαιος τυφλος προσαιτης εκαθητο παρα την οδον
- 47 και ακουσας οτι ιησους ο ναζαρηνος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν υιε δαυιδ ιησου ελεησον με
- 48 και επετιμών αυτώ πολλοι ινα σιώπηση ο δε πολλώ μαλλον εκράζεν υιε δαυίδ ελέησον με

- 49 και στας ο ιησους είπεν φωνησατε αυτον και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγείρε φωνεί σε
- 50 ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναπηδησας ηλθεν προς τον ιησουν
- 51 και αποκριθεις αυτώ ο ιησούς είπεν τι σοι θελεις ποιησώ ο δε τυφλός είπεν αυτώ ραββούνι ινα αναβλεψώ
- 52 και ο ιησούς είπεν αυτώ υπάγε η πιστίς σου σεσώκεν σε και εύθυς ανεβλεψεν και ηκολούθει αυτώ εν τη οδώ

- 1 και στε εγγιζουσιν εις ιεροσολυμα εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου
- ² και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθυς εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ουπω ανθρωπων εκαθισεν λυσατε αυτον και φερετε
- ³ και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθυς αυτον αποστελλει παλιν ωδε
- ⁴ και απηλθον και ευρον πωλον δεδεμενον προς θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον
- 5 kai tineς twn ekei esthkotwn elegon autois ti poieite luontes ton pwlon
- 6 oi de eipan autois καθως είπεν ο ίησους και αφηκαν αυτους
- 7 και φερουσιν τον πωλον προς τον ιησουν και επιβαλλουσιν αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτον
- 8 και πολλοι τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στιβαδας κοψαντες εκ των αγρων
- 9 και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου
- 10 ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις

- 11 και εισηλθεν εις ιεροσολυμα εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιας {VAR1: οψε } {VAR2: οψιας } ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα
- 12 και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν
- 13 και ιδων συκην απο μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα τι ευρησει εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ο γαρ καιρος ουκ ην συκων
- ¹⁴ και αποκριθεις ειπεν αυτη μηκετι εις τον αιωνα εκ σου μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου
- 15 και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και τους αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν
- 16 και ουκ ηφιέν ινα τις διένεγκη σκεύος δια του ιέρου
- 17 και εδιδασκεν και ελέγεν αυτοις {VAR2: αυτοις } ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε πεποιηκατε αυτον σπηλαιον ληστων
- 18 και ηκουσαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και εζητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον πας γαρ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου
- 19 και σταν οψε εγενετο εξεπορευοντο εξω της πολεως
- 20 και παραπορευομενοι πρωι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων
- 21 και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται
- 22 και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου
- 23 αμην λεγω υμιν ότι ος αν είπη τω όρει τουτω αρθητι και βληθητι είς την θαλασσαν και μη διακρίθη εν τη καρδία αυτου αλλα πίστευη ότι ο λαλει γίνεται έσται αυτω
- 24 δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα προσευχεσθε και αιτεισθε πιστευετε οτι ελαβετε και εσται υμιν

- 25 και όταν στηκετε προσευχομένοι αφιέτε ει τι έχετε κατά τινος ίνα και ο πάτηρ υμών ο εν τοις ουρανοίς αφη υμίν τα παραπτώματα υμών 11:26
- 26
- ²⁷ και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι
- 28 και ελέγον αυτώ εν ποιά εξουσία τάυτα ποιείς η τις σοι εδώκεν την εξουσίαν τάυτην ινα τάυτα ποιης
- 29 ο δε ιησους ειπεν αυτοις επερωτησω υμας ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
- 30 το βαπτισμα το ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι
- 31 και διελογίζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι [ουν] ουκ επιστευσατε αυτω
- 32 αλλα ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον οχλον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οντως οτι προφητης ην
- 33 και αποκριθεντες τω ιησου λεγουσιν ουκ οιδαμεν και ο ιησους λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

- ¹ και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λαλειν αμπελωνα ανθρωπος εφυτευσεν και περιεθηκεν φραγμον και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν
- 2 και απεστείλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο των καρπων του αμπελωνος
- 3 και λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον
- 4 και παλιν απεστείλεν προς αυτους αλλον δουλον κακείνον εκεφαλίωσαν και ητιμασαν
- 5 και αλλον απεστείλεν κακείνον απεκτείναν και πολλους αλλους ους μεν δεροντες ους δε αποκτεννοντες
- 6 ετι ενα είχεν υιον αγαπητον απεστείλεν αυτον εσχατον προς αυτους λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου

- ⁷ εκεινοι δε οι γεωργοι προς εαυτους ειπαν οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια
- 8 και λαβοντες απεκτειναν αυτον και εξεβαλον αυτον εξω του αμπελωνος
- 9 τι ουν {VAR2: [ουν] } ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις
- 10 ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λίθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομούντες ουτός εgenhθη εις κεφαλην ύωνιας
- 11 παρα κυριού εγένετο αυτή και έστιν θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών
- 12 και εζητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην είπεν και αφεντες αυτον απηλθον
- 13 και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω
- 14 και ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου
- 15 δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω
- 16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπαν αυτω καισαρος
- 17 και αποκριθεισ ο ** ιησους είπεν αυτοίς {VAR2: αυτοίς } τα καισαρός απόδοτε καισαρί και τα του θέου τω θέω και εξεθαυμάζον επ αυτώ
- 18 και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτων αυτον λεγοντες
- 19 διδασκαλε μωυσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και μη αφη τεκνον ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου
- 20 επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα

- ²¹ και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν μη καταλιπων σπερμα και ο τριτος ωσαυτως
- 22 και οι επτα ουκ αφηκαν σπερμα εσχατον παντων και η γυνη απεθανεν
- 23 εν τη αναστασει {VAR2: [οταν αναστωσιν] } τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα
- 24 εφη αυτοις ο ιησους ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου
- 25 όταν γαρ εκ υέκρων αναστωσίν ουτε γαμουσίν ουτε γαμιζονται αλλ είσιν ως αγγέλοι εν τοις ουρανοίς
- ²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωυσεως επι του βατου πως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο {VAR2: [o] } θεος ισαακ και ο {VAR2: [o] }
- 27 ουκ εστιν θεος νεκρων αλλα ζωντων πολυ πλανασθε
- 28 και προσελθων εις των γραμματέων ακουσας αυτων συζητουντων ιδων {VAR1: ειδως } {VAR2: ιδων } οτι καλως απέκριθη αυτοις έπηρωτησέν αυτον ποια έστιν εντολή πρώτη παντών
- 29 απέκριθη ο ιησούς ότι πρώτη έστιν ακούε ισραήλ κυρίος ο θέος ημών κυρίος είς έστιν
- 30 και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της {VAR2: της } καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου
- 31 δευτερα αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν
- 32 και {VAR2: και } είπεν αυτώ ο γραμματεύς καλώς διδασκάλε επ αληθείας είπες ότι είς εστίν και ουκ εστίν αλλός πλην αυτού
- 33 και το αγαπαν αυτον εξ ολης της {VAR2: της } καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον περισσοτερον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων
- 34 και ο ιησους ιδων {VAR1: αυτον } {VAR2: [αυτον] } οτι νουνέχως απέκριθη είπεν αυτώ ου μάκραν εί {VAR1: [εί] } {VAR2: εί } από της βασίλειας του θέου και ουδείς ουκέτι ετόλμα αυτον έπερωτησαί

- 35 και αποκριθεις ο ιησους ελέγεν διδασκών εν τω ιέρω πως λέγουσιν οι γραμματείς οτι ο χριστός υιος δαμίδ έστιν
- 36 αυτος δαυίδ είπεν εν τω πνευματί τω αγίω είπεν κυρίος τω κυρίω μου καθού εκ δεξίων μου έως αν θω τους εχθρούς σου υποκατώ των ποδών σου
- 37 αυτος δαυίδ λεγεί αυτον κυρίον και ποθέν αυτου εστιν υίος και {VAR1: o } {VAR2: [o] } πολύς οχλος ηκούεν αυτού ηδέως
- 38 και εν τη διδαχη αυτου ελεγεν βλεπετε απο των γραμματεών των θελοντών εν στολαίς περιπατείν και ασπασμούς εν ταις αγοραίς
- 39 και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις
- 40 οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα
- ⁴¹ και καθισας κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα
- 42 και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης
- ⁴³ και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον
- 44 παντές μαρ εκ του περισσεύοντος αυτοίς εβαλον αυτη δε εκ της υστέρησεως αυτης παντά όσα είχεν εβαλέν όλον τον βιού αυτης

- 1 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι
- 2 και ο ιησους είπεν αυτώ βλεπείς ταυτάς τας μεγάλας οικοδομάς ου μη αφέθη ώδε λίθος επι λίθον ος ου μη κατάλυθη
- ³ και καθημενού αυτού εις το όρος των ελαίων κατεναντι του ιερού επηρώτα αυτού κατ ιδιάν πέτρος και ιακώβος και ιωαννής και ανδρέας
- 4 ειπον ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα συντελεισθαι παντα

- 5 ο δε ιησους ηρξατο λεγειν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανηση
- 6 πολλοι ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν
- 7 οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γενεσθαι αλλ ουπω το τελος
- ⁸ εγερθησεται γαρ εθνος επ εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν εσονται σεισμοι κατα τοπους εσονται λιμοι αρχη ωδινων ταυτα
- 9 βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις
- 10 και εις παντα τα εθνη πρωτον δει κηρυχθηναι το ευαγγελιον
- 11 και όταν αγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον
- 12 και παραδωσει αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους
- 13 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
- 14 οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως εστηκοτα οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη
- 15 o de {VAR2: [de] } epi tou dwmatos mh καταβατω mhde eiselθατω arai ti {VAR1: ti arai } {VAR2: arai ti } ek th
ς oikias autou
- 16 και ο εις τον αγρον μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου
- 17 ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις
- 18 προσευγεσθε δε ινα μη γενηται γειμωνος
- 19 εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται
- 20 και ει μη εκολοβωσεν κυριος τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας

- 21 και τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδε ωδε ο χριστος ιδε εκει μη πιστευετε
- ²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον τους εκλεκτους
- 23 υμεις δε βλεπετε προειρηκα υμιν παντα
- ²⁴ αλλα εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης
- ²⁵ και οι αστερες εσονται εκ του ουρανου πιπτοντες και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται
- 26 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμεως πολλης και δοξης
- 27 και τοτε αποστελει τους αγγελους και επισυναξει τους εκλεκτους [αυτου] εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου
- 28 απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν
- 29 ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις
- 30 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρις ου ταυτα παντα γενηται
- 31 ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη {VAR2: μη } παρελθωσιν **
- 32 περι δε της ημέρας εκείνης η της ωράς ουδείς οιδεν ουδε οι αγγέλοι εν ουράνω ουδε ο υίος ει μη ο πάτηρ
- 33 blepete agrupurieite ouk oidate gar pote o kairos estin {VAR1: [estin] } {VAR2: estin }
- 34 ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη
- 35 υρηγορείτε ουν ουκ οιδατε υαρ πότε ο κυρίος της οικίας ερχεται η όψε η μεσουυκτίον η αλεκτοροφωνίας η πρωί
- 36 μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας
- ³⁷ ο δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

- ¹ ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν
- 2 elegon gar mh en th eorth mhpote estai forubos tou laon
- ³ και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους συντριψασα την αλαβαστρον κατέχεεν αυτου της κεφαλης
- 4 ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν
- ⁵ ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι επανω δηναριων τριακοσιων και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη
- 6 o de ihsous eipen ajete authn ti auth kopous parenete kalon ernon hryasato en emoi
- 7 παντοτε γαρ τους πτωχους έχετε μεθ εαυτών και οταν θέλητε δυνάσθε αυτοις {VAR1: [παντότε] } ευ ποιησαι έμε δε ου παντότε έχετε
- 8 ο εσχεν εποιησεν προελαβεν μυρισαι το σωμα μου εις τον ενταφιασμον
- 9 αμην δε λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον εις ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης
- 10 και ιουδας ισκαριωθ ο εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα αυτον παραδοι αυτοις
- 11 οι δε ακουσαντες εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει πως αυτον ευκαιρως παραδοι
- 12 και τη πρωτη ημέρα των αζυμών ότε το πασχα εθυον λεγουσιν αυτώ οι μαθηται αυτού που θελείς απέλθοντες ετοιμάσωμεν ινα φαγής το πάσχα
- 13 και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω
- 14 και όπου εαν εισελθη ειπατέ τω οικοδεσπότη ότι ο διδασκάλος λέγει που έστιν το κατάλυμα μου όπου το πάσχα μετά των μαθητών μου φαγώ

- 15 και αυτος υμιν δειξει αναγαιον μεγα εστρωμενον ετοιμον και εκει ετοιμασατε ημιν
- 16 και εξηλθον οι μαθηται και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως είπεν αυτοίς και ητοίμασαν το πασχα
- 17 και οψιας γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα
- ¹⁸ και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ο ιησους είπεν αμην λεγω υμίν οτι είς εξ υμών παραδώσει με ο εσθίων μετ εμου
- 19 ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις κατα εις μητι εγω
- 20 o de eipen autois eis twn dwdeka o embaptomenos met emou eis to {VAR1: [en] } trublion
- 21 ότι ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος
- 22 και εσθιοντων αυτων λαβων αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε τουτο εστιν το σωμα μου
- 23 και λαβων ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες
- 24 και είπεν αυτοίς τουτο εστίν το αίμα μου της διαθηκής το εκχυννομένον υπέρ πολλών
- 25 αμην λεγω υμιν ότι ουκετί ου μη πίω εκ του γενηματός της αμπέλου έως της ημέρας εκείνης όταν αυτό πίνω καίνον εν τη βασίλεια του θέου
- 26 και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων
- ²⁷ και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και τα προβατα διασκορπισθησονται
- 28 αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν
- 29 ο δε πετρος εφη αυτω ει και παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω
- 30 και λεύει αυτώ ο ιησούς αμην λεύώ σοι ότι συ σημέρον ταυτή τη υυκτί πριν η δις αλέκτορα φωνήσαι τρις με απαρνήση

- 31 ο δε εκπερισσως ελαλει εαν δεη με συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησομαι ωσαυτως δε {VAR1: [δε] } {VAR2: δε } και παντες ελέγον
- 32 και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανι και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι
- 33 και παραλαμβανει τον πετρον και τον ιακωβον και τον {VAR1: τον } {VAR2: [τον] {VAR1: ιακωβον και } {VAR2: τον } [τον] } ιωαννην μετ αυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν
- 34 και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε
- 35 και προελθων μικρον επιπτεν επι της γης και προσηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα
- 36 και έλεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον τουτο απ έμου αλλ ου τι έγω θέλω αλλα τι συ
- 37 και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι
- 38 γρηγορείτε και προσεύχεσθε ινα μη ελθητε είς πειρασμόν το μεν πνευμά προθύμον η δε σαρξασθένης
- 39 και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων {VAR1: [τον αυτον λογον ειπων] } {VAR2: τον αυτον λογον ειπων }
- 40 και παλιν ελθων ευρεν αυτους καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι καταβαρυνομενοι και ουκ ηδεισαν τι αποκριθωσιν αυτω
- 41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε {VAR1: [το] } {VAR2: το } λοιπον και αναπαυεσθε απέχει ηλθέν η ωρα ίδου παραδίδοται ο υίος του ανθρώπου εις τας χειράς των αμαρτώλων
- 42 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν
- 43 και ευθυς ετι αυτου λαλουντος παραγινεται {VAR1: [o] } ιουδας εις των δωδεκα και μετ αυτου οχλος μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων
- ⁴⁴ δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγετε ασφαλως

- 45 και ελθων ευθυς προσελθων αυτω λεγει ραββι και κατεφιλησεν αυτον
- 46 οι δε επεβαλον τας χειρας αυτω και εκρατησαν αυτον
- 47 εις δε [τις] των παρεστηκότων σπασαμένος την μαχαιραν επαισέν τον δούλον του αρχιέρεως και αφείλεν αυτού το ωταρίον
- 48 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με
- 49 καθ ημέραν ημην προς υμάς εν τω ιέρω διδασκών και ουκ εκρατησάτε με αλλ ινα πληρώθωσιν αι γραφαι
- 50 kai ajentes auton equyon pantes
- 51 και νεανισκός τις συνηκολουθεί αυτώ περιβεβλημενός σινδονά επι γυμνού και κρατουσίν αυτόν
- 52 0 δε καταλιπων την σινδονα γυμνος εφυγεν
- 53 και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιέρεα και συνέρχονται παντές οι αρχιέρεις και οι πρέσβυτέροι και οι γραμματείς
- 54 και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως
- 55 οι δε αρχιέρεις και όλον το συνεδρίον εζητουν κατά του ίησου μαρτυρίαν είς το θανατώσαι αυτόν και ουχ ηυρίσκον
- 56 πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν
- 57 και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες
- 58 στι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος στι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω
- 59 και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων
- 60 και αναστας ο αρχιέρευς εις μέσον επηρωτήσεν τον ιησούν λεγων ουκ αποκρινή ούδεν τι ούτοι σου καταμαρτύρουσιν

- 61 ο δε εσιωπα και ουκ απεκρινατο ουδεν παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου
- 62 ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου
- 63 ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων
- 64 ηκουσατε της βλασφημίας τι υμιν φαίνεται οι δε παντές κατέκριναν αυτού ενόχου είναι θανατού
- 65 και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν αυτου το προσωπον και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον ελαβον
- 66 και οντος του πετρου κατω εν τη αυλη ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως
- 67 και ιδουσα τον πετρον θερμαινομένον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ησθα του ιησου
- 68 ο δε ηρνησατο λεγων ουτε οιδα ουτε επισταμαι συ τι λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν {VAR2: [και αλεκτωρ εφωνησεν] }
- 69 και η παιδισκη ιδουσα αυτον ηρξατο παλιν λεγειν τοις παρεστωσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν
- ⁷⁰ ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει
- 71 ο δε ηρξατο αναθεματίζειν και ομνυναι οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε
- 72 και ευθυς εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ως ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι {VAR1: δις φωνησαι } {VAR2: φωνησαι δις } τρις με απαρνηση και επιβαλων εκλαιεν

1 και ευθυς πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν πιλατω

- 2 και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω λεγει συ λεγεις
- 3 και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα
- 4 ο δε πίλατος παλιν επηρωτα αυτον λεγων {VAR1: [λεγων] } {VAR2: λεγων } ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου κατηγορουσιν
- 5 ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον
- 6 kata de eorthy apeluen autoiz ena desmion on parhtounto
- 7 ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των στασιαστων δεδεμενος οιτινές εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν
- 8 και αναβας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως εποιει αυτοις
- 9 ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων
- 10 εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις {VAR1: [οι αρχιερεις] } {VAR2: οι αρχιερεις }
- 11 οι δε αρχιέρεις ανέσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις
- 12 ο δε πίλατος παλιν αποκριθείς ελέγεν αυτοίς τι ουν ποίησω ον λέγετε {VAR1: ποίησω [ον] λέγετε } {VAR2: [θέλετε] ποίησω [ον λέγετε] } τον βασίλεα των ιουδαίων
- 13 oi de palin ekrazan staurwson auton
- 14 ο δε πιλατος ελέγεν αυτοις τι γαρ εποιησεν κακον οι δε περισσως εκραξαν σταυρωσον αυτον
- 15 ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη
- 16 οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν
- 17 και ενδιδυσκουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον
- 18 και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε βασιλευ των ιουδαιων

- 19 και ετύπτον αυτού την κεφάλην καλάμω και ενέπτυον αυτώ και τίθεντες τα γονατά προσέκυνουν αυτώ
- 20 και ότε ενέπαιξαν αυτώ εξεδυσάν αυτόν την πορφυράν και ενέδυσαν αυτόν τα ιματία αυτόυ και εξαγουσίν αυτόν ινα σταυρώσωσιν αυτόν
- 21 και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου
- 22 και φερουσιν αυτον επι τον γολγοθαν τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενος {VAR1: μεθερμηνευομενος } {VAR2: μεθερμηνευομενον } κρανιου τοπος
- 23 και εδιδουν αυτω εσμυρνισμένον οίνον ος δε ουκ ελαβέν
- 24 και σταυρουσιν αυτον και διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη
- 25 hn de wra trith kai estaurwsan auton
- ²⁶ και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς των ιουδαιων
- 27 και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου $15{:}28$

28

- ²⁹ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και οικοδομων εν {VAR1: [ev] } {VAR2: εν } τρισιν ημεραις
- 30 σωσον σεαυτον καταβας απο του σταυρου
- 31 ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι
- 32 ο χριστος ο βασίλευς ισραηλ καταβατώ νυν απο του σταυρου ινα ιδώμεν και πιστευσώμεν και οι συνεσταυρώμενοι συν αυτώ ώνειδιζον αυτόν
- 33 και γενομενης ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης
- 34 και τη ενατη ωρα εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη ελωι ελωι λεμα {VAR1: λαμα } {VAR2: λεμα } σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου {VAR1: [ο θεος μου] } {VAR2: ο θεος μου } εις τι εγκατελιπες με

- 35 και τίνες των παρεστηκότων ακουσάντες ελέγον ίδε ηλιαν φωνεί
- ³⁶ δραμων δε τις και {VAR2: [και] } γεμισας σπογγον οξους περιθεις καλαμω εποτίζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελειν αυτον
- 37 ο δε ιησους αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν
- 38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απ ανωθεν εως κατω
- 39 ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως εξεπνευσεν είπεν αληθως ουτος ο ανθρωπος υιος θεου ην
- 40 ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις ην ** και μαριαμ {VAR1: μαριαμ } {VAR2: μαρια } η μαγδαληνη και μαρια η ιακωβου του μικρου και ιωσητος μητηρ και σαλωμη
- 41 αι ότε ην εν τη γαλιλαία ηκολούθουν αυτώ και διηκονούν αυτώ και αλλαί πολλαί αι συναναβασαί αυτώ εις ιεροσολύμα
- 42 και ηδη οψιας γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον
- 43 ελθων ιωσηφ ο {VAR2: [0] } απο αριμαθαιας ευσχημων βουλευτης ος και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμησας εισηλθεν προς τον πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου
- 44 ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι {VAR1: ηδη } {VAR2: παλαι } απεθανεν
- 45 kai gnous apo tou kenturiwnos edwrhsato to ptwma tw iwshf
- 46 και αγορασας σινδονα καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνημειω {VAR1: μνηματι } {VAR2: μνημειω } ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου
- 47 η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιωσητος εθεωρουν που τεθειται

- 1 και διαγενομενου του σαββατου {VAR1: [η] } μαρια η μαγδαληνη και μαρια η [του] ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον
- 2 kai lian proi {VAR1: [th] } {VAR2: th } mia twn sabbatwn ercontai epi to mnhieion anateilantoς tou hliou
- 3 και ελέγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λίθον εκ της θυρας του μνημείου
- 4 και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται {VAR1: ανακεκυλισται } {VAR2: αποκεκυλισται } ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα
- ⁵ και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν
- 6 ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον
- 7 αλλα υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν
- 8 και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν γαρ αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπαν εφοβουντο γαρ
- 9 αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη παρ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια
- 10 εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν
- 11 κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν
- 12 μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον
- 13 κακείνοι απελθοντες απηγγείλαν τοις λοιποίς ουδε εκείνοις επιστεύσαν
- 14 υστερον [δε] ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον εκ νεκρων {VAR1: [εκ νεκρων] } ουκ επιστευσαν

- 15 και είπεν αυτοίς πορευθέντες είς τον κόσμον απάντα κηρυξατέ το ευαγγελίον πάση τη κτίσει
- 16 ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται
- 17 σημεία δε τοις πιστευσασίν παρακολούθησει ταυτα {VAR1: ακολούθησει ταυτα } {VAR2: ταυτα παρακολούθησει } εν τω ονοματί μου δαίμονια εκβαλούσιν γλωσσαίς λαλησούσιν καίναις {VAR2: καίναις }
- 18 ** οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλως εξουσιν
- 19 ο μεν ** κυριος ιησους {VAR1: [ιησους] } {VAR2: ιησους } μετα το λαλησαι αυτοις ανελημφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου
- ²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων αμην **